

The Centre for
Postnormal Policy
& Futures Studies

POSTNORMAL TIMES

A TEMPORARY FUTURES INSTITUTE
MUSEUM VAN HEDENDAAGSE KUNST ANTWERPEN
28 APRIL – 17 SEPTEMBER 2017

SPELINHOUD

Je werd uitgenodigd om een oneindig spel te spelen.

Welke waarden hebben we nodig om te navigeren in postnormale tijden?

Je mag eender welke kaart op het bord verplaatsen, maar je moet ze vervangen door eenzelfde type kaart.

Ben je klaar met je zet(ten)? Schrijf dan alsjeblieft een kort verhaal (200 tekens) op de iPad.

**"EEN EINDIG SPEL WORDT
GESPEELD MET HET DOEL
TE WINNEN, EEN ONEINDIG
SPEL MET HET DOEL HET
SPEL VERDER TE ZETTEN."**

- JAMES P. CARSE

Postnormal times (postnormale tijden, hierna: PNT) is een oproep tot mobilisatie. Een uitnodiging om onze assumpties en vooroordelen over de wereld van vandaag, en over de mogelijkheden die de toekomst biedt, in twijfel te trekken. PNT vraagt om een invraagstelling van onze ideeën over wat wel en niet 'normaal' is. PNT is niet een zoveelste 'post'-concept voor analyse en deconstructie, zoals 'postindustriële', 'postideologisch', 'postliberaal' of 'postmodern'. Integendeel, we zien het als diagnose én prognose. In normale tijden hebben we vertrouwen in onze feiten en waarden en hebben we de tijd om juiste en adequate beslissingen te nemen. In PNT is er een gevoel van urgentie, en de toekomst voelt als een op hol geslagen trein die het onbekende tegemoet dendert.

In de kern van de PNT-theorie zitten de 3 c's: complexiteit, chaos en contradicties.

Complexiteit vind je in systemen die veel input en output hebben. Het is een inschatting van relaties en verbindingen. Complexe systemen hebben twee essentiële kenmerken: er zijn grote onzekerheden die niet als 'risico's' gemanaged kunnen worden; en er is een veelheid aan legitieme perspectieven. Wanneer een complex systeem bestaat uit

netwerken waarin onafhankelijke delen met elkaar verbonden zijn en met elkaar interageren, dan kan dat een positieve feedback genereren: een loopingsmechanisme dat zaken aanzienlijk versterkt. Een complex netwerksysteem zit vol onzekerheden en talrijke perspectieven en neigt naar turbulent gedrag, dat soms tot chaos kan leiden. Het klimaat, levende organismen, ecosystemen, maatschappelijke organisaties en menselijke culturen, de hersenen, en gezondheidssystemen zijn voorbeelden van complexe systemen.

Chaos is een opening waaruit radicale verandering voortkomt. Het is tegelijkertijd een uiteenvallen van normen en de geboorte van iets nieuws. Chaos is het resultaat van vele onafhankelijke variabelen die op tal van verschillende manieren interageren in een complex netwerksysteem. Kleine verstoringen in het systeem kunnen grote gevolgen hebben – het zogenaamde 'vlindereffect'. Zulke systemen kunnen orde en chaos in evenwicht brengen. Dit evenwichtspunt wordt de rand van de chaos genoemd, namelijk wanneer het systeem in een soort opgeschorte animatie zweeft tussen stabiliteit en een volledig oplossen in turbulentie.

Contradicties zijn logische inconsistenties en onverzoenlijke posities. Ze zijn vaak het gevolg van systemische onevenwichtigheden en structurele ongelijkheden. Een complex systeem heeft tal van posities die logisch inconsistent zijn, en bij complexe systemen aan de rand van de chaos is dat nog meer het geval. Contradicties – zijnde onverzoenlijke standpunten en perspectieven – kunnen niet opgelost worden: ze kunnen slechts overstegen worden. Met andere woorden: contradicties moeten gesynthetiseerd worden en vereisen het formuleren van een nieuwe positie die de meeste andere posities incorporeert. Contradicties vormen vaak de eerste tekenen dat een systeem evolueert in de richting van complexiteit, chaos en uiteindelijk: postnormaliteit.

Wanneer complexiteit, chaos, en contradicties convergeren en er PNT ontstaat, is er – wat niet hoeft te verrassen – een aanzienlijke hoeveelheid onwetendheid en onzekerheid, die bepaalt hoe we het heden begrijpen ons de toekomst voorstellen.

Oppervlakte-onzekerheid valt ons op wanneer we zien dat er zich een verandering voordoet maar we ons geen zekerheid kunnen verschaffen

over de richting en de totale impact ervan. Ondiepe onzekerheid overvalt ons wanneer we voelen dat we bewogen worden door krachtige stromen van verandering en beseffen dat we een landschap bewonen dat zich verplaatst. Diepe onzekerheid staat voor de manieren waarop radicale verandering gevoelens kan aanwakken van grondeloosheid én onpeilbare mogelijkheden.

Complete onwetendheid is een gebrek aan feitenkennis: misverstanden rond andere culturen, wereldbeelden en manieren van leven. Overkoombare onwetendheid komt voort uit nostalgie en moet geconfronteerd worden met nieuwe vormen van leren. Onoverkoombare onwetendheid is een diepgewortelde angst voor de toekomst die slechts overwonnen kan worden door alternatieven te ervaren en dat ‘af te leren’ wat ons onwetend houdt.

Deze gelaagde benadering van onzekerheid en onwetendheid is een essentieel onderdeel van de ‘three tomorrows’-methode voor het verkennen van multiple en alternatieve toekomst.

Voor meer informatie kan je terecht op postnormaltim.es

MENAGERIE-INHOUD

PNT kan niet worden 'gecontroleerd' of 'gemanaged'. Je kan er alleen in navigeren. Maar om in PNT navigeren, moeten we nieuwigheden kunnen spotten, ons bewust zijn van op til zijnde veranderingen, en uiteindelijk ons eigen perspectief (op verschillende soorten trends en opkomende problemen) begrijpen. We moeten inschatten of een trend of opkomende kwestie – in een geglobaliseerde, onderling verbonden, complexe en snel veranderende wereld – het potentieel heeft om postnormaal te worden. We moeten niet alleen momenten vatten van seismische verstoring of wezenlijke innovatie, maar ook begrijpen wat vanuit allerlei perspectieven wordt gezien, of net niet. De menagerie van postnormale potentialiteiten bestaat uit drie categorische typologieën: de zwarte olifant, de zwarte zwaan en de zwarte kwal.

Zwarte Olifanten olifanten zijn zeer waarschijnlijke en op grote schaal voorspelde gebeurtenissen

die in een bepaalde context of in een maatschappij als geheel door velen worden genegeerd of geminimaliseerd. Vanuit ons perspectief dagen zwarte olifanten ons uit om de vraag te stellen: waar kijken de meeste mensen naast, of wat zien ze niet?

Zwarte Zwanen zijn 'uitschieters', dingen die zich helemaal buiten onze observaties voordoen. Ze lijken 'vanuit het niets' te verschijnen en verstoren de dingen op een systemisch niveau. Vanuit ons perspectief vragen zwarte zwanen ons dat we de vraag te stellen: wat zou volgens mensen nooit gebeuren?

Zwarte Kwallen staan voor verschijnselen en/of gebeurtenissen die door een positieve feedback naar een staat van chaos worden gedreven. Vanuit ons perspectief doen zwarte kwallen ons het volgende overwegen: wat kan (of zou kunnen) tot chaos leiden?

